№ 277. Sobota 3. Grudnia 1864. Rok wydania 54.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

# GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

## Część nieurzędowa.

*Lwów, 3. grudnia.*

Przedwczoraj z rana gdy *Najjaś. Pan* jadąc z Schönbrunnu do Wiednia przybył około godziny 9. w pobliże hotelu Kreun na gościńcu wiodącym do Mariahielf, zapaliła się leżąca na drodze miedziana kapsla, tak zwana zapałka frykcyjna pod kołem powozu i explodowała niezrządziwszy jednak najmniejszej szkody.

Na przedwczorajszem posiedzeniu *izby deputowanych Rady państwa* toczyły się dalsze obrady nad *projektem adresu*. Na wniosek prezydenta wzięto ustępy 4 — 8, odnoszące się do spraw konstytucyjnych, naraz pod obradę, ale głosowano nad każdym osobno. Zabierali głos przeciw artykułowi 4. *Greuter*, za artykułem 4. *Schindler*, a przeciw artykułowi 7. Kaisersfeld. *Greuter* i *Toman* wnieśli do ustępu 4. poprawki stylistyczne, a Kaisersfeld żądał, ażeby w ustępie 7. uznane zostało zwołanie sejmów za naglącą konieczność bez orzeczenia jednak terminu. Minister *Schmerling* oświadczył, iż statut dla Królestwa lombardo-weneckiego jest już wypracowany, i może być niezwłocznie ogłoszony w stosownej chwili. Co do Galicyi mówił, że zwołanie sejmu jest w tej chwili niepodobne, a zresztą zastrzegł sobie na później bliższe wyjaśnienia. Pod względem kwestyi węgierskiej mówił, że rząd i reprezentacya ludu zgadzają się zupełnie w życzeniu rychłego załatwienia kwestyi węgierskiej w sposób zadawalniający. Błędnem jest mniemanie, jakoby rząd powinien zachowywać się całkiem biernie przy wyborach; owszem jego obowiązkiem zwracać uwagę wyborców na mężów, którzy przyjęci są przekonaniem, że na przyszłem zebraniu sejmu musi przyjść do zgody. Polityką uczuciową nierozstrzyga się wielkich kwestyi prawa publicznego. Rząd niechce skazywać Węgier na kontumacyę, lecz pojednać i sprawić, ażeby z własnego przekonania zajęli miejsce w Radzie państwa. Rząd postanowił, iż należy nieprzerwanie i wytrwale chociaż w cichości usuwać przeszkody, które mogą odwlekać zwołanie sejmu, ale też nie może zwoływać sejmu do bezowocnej działalności. — Potem przyjęła izba przy głosowaniu ustępy 4, 5 i 6, bez żadnej zmiany, gdyż *Toman* odwołał swoją poprawkę, a wniosek *Greutera* pozostał w mniejszości, ustęp 7. uchwalony został z poprawką *Kaisersfelda*, a ustęp 8. również bez odmiany. Dalszy ciąg obrad odłożony został na dzień następny.

*W sprawie usunięcia wojsk exekucyjnych z Holsztynu* idzie teraz o to, czy Prusy zechcą oczekiwać uchwały sejmu związkowego na znany wniosek rządu saskiego, czy nie. W ostatnim wypadku mogłoby przyjść łatwo do krwawego starcia w księstwach, które musiałoby pociągnąć za sobą najzgubniejsze zawikłania. Zdaje się jednak, że Prusy niezechcą się posunąć do tej ostateczności, i że uchwała sejmu związkowego przyczyni się do pomyślnego załatwienia tej sprawy.

Jak się na ten *spór zapatruje rząd austryacki* wyświeca to dostatecznie *Wiener Abendpost* z 30. b. m. w dłuższym artykule, poświęconym sprawie szleswicko-holsztyńskiej. Oto co powiada ten dziennik między innemi: „Najnowsze wypadki w Frankfurcie świadczą, że średnie państwa niemieckie, które reprezentują politykę odmienną od zapatrywania się Prus, zamierzają wywołać formalną uchwałę związku w sprawie exekucyi związkowej w Holsztynie. I tą razą są to przeważnie teoretyczne różnice, które spór wywołały. Miejmy nadzieję, że się powiedzie rządowi austryackiemu zachować politykę umiarkowaną i pojednawczą, jakiej trzymała się przy dawniejszych nieporozumieniach, i wyrównać zbyt rażące sprzeczności. Nie potrzeba nigdzie podniecać namiętności stronniczych, lecz owszem postępować z umiarkowaniem i oględnością.

Artykuł wstępny w *Prov. Cor.* wyjaśnia ostatnie wezwanie Prus do Saksonii i Hanoweru względem niezwłocznego odwołania komisarzy i wojsk związkowych. Artykuł ten zdaje się wyrażać te same zasady prawne, których rząd się trzyma. „Exekucya — powiada — została uchwalona przeciw rządowi duńskiemu. Rząd duński w Holsztynie nie istnieje już, połączenie z Danią ustało, dla tego nie potrzeba dla Szleswik-Holsztynu żadnego „jednostajnego“ połączenia. Przez obwieszczenie Króla duńskiego odpadło ono samo przez się. Żądania związku są wypełnione, zaczem wypada rządom związkowym postąpić podług artykułu 13. Prusy żądają załatwienia nietylko jako rząd spółexekucyjny, ale oraz na zasadzie pretensyi wypływających z traktatu pokoju we własnem imieniu. Austrya i Prusy mają wyłączne prawo do zarządu Księstw i do wojskowego ich obsadzenia, i każde z tych mocarstw ma prawo wykluczyć inną zwierzchność i inną siłę zbrojną. Rząd przedłożył wczoraj tak w Dreznie jak i w Hanowerze traktat pokoju z wezwaniem do ewakuacyi Księstw, a w Frankfurcie tylko traktat pokoju. Rząd pojmuje to, że musi wspólnie z Austryą ogłosić zakończenie exekucyi w Frankfurcie. Austrya nieodłączyła się w tem od Prus, i to nastręcza nadzieję, że rząd pruski będzie uwolniony od konieczności, by miał sam sobie wymierzać sprawiedliwość.“

Berlińska *Abend Ztg.* dowiaduje się, że rząd pruski ma zamiar *ofiarować Księciu Augustenburgowi pewną sumę* — jak mówią — 5 milionów talarów, jeźli zechce na rzecz Prus odstąpić od swoich pretensyi.

W *senacie piemonckim* toczyły się dnia 30go z. m. dalsze obrady nad *konwencyą*. Selopis i Ricotti mówili przeciw konwencyi, Durando i Moliterno bronili jej. Lamarmora odpowiedział na mowę Ricottego: „Wenecya jest dla Austryi tylko kwestyą własnej miłości, a Niemcy niemogą wierzyć, ażeby posiadanie Wenecyi było potrzebnem dla ich exystencyi. Dalej przedstawiał, że dolina Padu była zawsze polem walk włoskich, co jest właśnie powodem do oddalenia stolicy. W końcu protestował minister przeciw przypuszczeniu Ricottego, że Francya pragnie części terytoryum włoskiego; sprzeciwiałoby się to intencyom Napoleona i interesom całej Europy. Mowę ministra przyjęto z oklaskami.

Z Rzymu donoszą, że *królewska familia neapolitańska* zamierza sprzedać pałac Farnese Królowi Ludwikowi bawarskiemu, a sama chce wyjechać z Rzymu i układa się z rządem austryackim, a właściwie z Cesarzem mexykańskim, o to, ażeby mogła zamieszkać w Miramare.

*La France* przywiązuje wielką wagę do *dwóch wiadomości otrzymanych pocztą nowojorską*, ale chce jeszcze oczekiwać ich potwierdzenia. Podług jednej z nich ma się skłaniać prezydent Lincoln do uczynienia wkrótce stanom południowym propozycyi pokojowych; druga zaś, podana w dzienniku *The World* za rzecz pewną utrzymuje, że francuzki poseł w Washingtonie miał nanowo ofiarować ministrowi Seward pośrednictwo europejskie.

## Monarchia Austryacka.

**Wiedeń**, 1. grudnia. *(Nowiny dwory. — Wiadomości bieżące.)* Przedwczoraj odbył się w Bernie chrzest nowonarodzonej Arcyksiężniczki. — Arcyksiężniczka otrzymała imiona: Marya, Eleonora, Gracya, Karolina, Ludwika, Elżbieta, Filomena, Walpurga. Rodzicami chrzestnemi byli: Cesarzowa Karolina Augusta i Arcyksiążę Ludwik. Cesarzowę Karolinę Augustę zastępywała Arcyksiężna Marya Karolina, a Arcyksięcia Ludwika Arcyksiążę Albrecht.

Wczoraj z powodu uroczystości powrotu wojsk dany był w burgu cesarskim obiad galowy na 250 nakryć w trzech oddziałach. Byli zaproszeni wszyscy tu obecni Arcyksiążęta i jenerałowie, Książę Hohenzollern Sigmaringen, Książę wirtembergski i wszyscy oficerowie sztabowi i wyżsi wojsk tu przybyłych.

Dowódzca 6go korpusu armii Fml. Baron Gablenz otrzymał wczoraj krzyż kawalerski orderu żelaznej korony I. klasy. Opowiadają, że tenże gdy Cesarz w końcu wczorajszej uroczystości podał mu rękę, przycisnął ją do ust i ucałował, co powszechne sprawiło wzruszenie.

*Wiener Abendpost* pisze: Z sercem napełnionem wdzięcznością i radością obchodzimy powrót naszego walecznego wojska. Radosne okrzyki oczekujących tłumów, głęboki współudział przenikający wszystkie warstwy ludności wytłumaczyły mu co w dniu dzisiejszym czuła pierś każdego Austryaka. Największa nagroda jaką osiągnąć może odwaga i szlachetna walka: uznanie monarchy, wdzięczność ludu do którego należy, dodana została do świeżych wawrzynów zebranych na ziemi szleswickiej i jütlandzkiej. Armia głęboko musiała dziś uczuć przeświadczenie, że odpowiedziała oczekiwaniom monarchy i ludu. Bo duch jej polega na woli dostojnego monarchy, jak wyrósł z własnej siły ludu.

Historya Austryi zyskała nowe świetne karty, jej sztandar został zatknięty tam gdzie nigdy niepowiewał. Zakwitła na nowo odwieczna tradycya o potędze wojska austryackiego. Ale nie tylko ta myśl przejmuje nas dziś. Wiemy że nie tylko moc i siła są cnotami żołnierza. Gdzie tylko w ciągu tej wyprawy wspominano imię austryackie, wspominano je z poszanowaniem, jakiego nie odmawiano nigdy nieprzyjacielowi rycerskiemu, nieprzyjacielowi który postępuje z ludzkością i wspaniałomyślnością. Wojska nasze były zwiastunami ducha austryackiego, współczucie które dla nas wywołały nie jest nam mniej szacownym darem jak trofea, które wywalczyły bijąc się za honor Austryi i prawa Niemiec. Z tego jak równie z każdego innego względu witamy je z radością. Oby nigdy nie przestały być nam świetnym wzorem, jak się pełni obowiązki obywatelskie, obowiązki względem monarchy i ojczyzny.

*(Wiadomości z wydziałów parlamentarnych.)* Wydział finansowy wybrał już referentów dla specyalnych części budżetu. Dep. Giskra został referentem budżetu ministeryum wojny, baron Eiselsberg marynarki wojennej, dep. Grocholski administracyą skarbu, Wohlwend ministeryum skarbu.

Wydział do projektu do prawa względem uwolnienia od opłaty pocztowej, zgodził się na ograniczenie uwolnień pocztowych. Reklamacye do gazet ulegać mają małej opłacie pocztowej.

Umowa z Lloydem tryestyńskim nie została jeszcze w zupełności rozebrana, niektórzy członkowie wnoszą ażeby od sum, które państwo zalicza wyższy procent nie 4 od sta opłacany był, ponieważ rzad sam dwa razy tyle płaci procentu.

Wydział właściwy wnosi ażeby podatek od wódki nie o 10 lecz o 25% zmniejszony został; jeden z członków żąda premij na wywóz wódki, ażeby handel wódką ożywić.

Wydział finansowy wysadził dwa komitety specyalne: Komitet podatkowy składający się z pp. Hopfen, Schabel, Taschek, Herbst, Winterstein, Skene, Doblhoff, Kinsky, Brestl; komitet ten ma zadanie wyśledzenia istotnej cyfry niedoboru; drugi komitet złożony z pp. Brestl, van der Strass, Stummer, Taschek, Stamm, zbadać ma rachunki z 1862 r. Specyalne referaty rozdzielono między członków następujących: dwór cesarski i kancelarya przyboczna, hr. Vrints; rada ministrów i rada stanu Dr. Schindler, rada państwa Dr. Hartig, ministeryum stanu, administracya polityczna dep. Taschek, sprawy wyznań religijnych dep. Brinz, oświecenie publiczne i rada oświecenia publicznego dep. Herbst, ministeryum spraw zewnętrznych br. Kinsky, ministeryum sprawiedliwości br. Doblhoff, ministeryum handlu dep. Hopfen, ministeryum policyi dep. Streit, kancelarya nadworna węgierska dep. Alduleanu, kancelarya nadworna horwacka dep. Grocholski, ministeryum skarbu, administracya finansowa dep. Brestl, zarząd kas i przedaży własności państwa dep. Bachofen, akcyza dep. Groiss, lasy i dochody z majątku skonfiskowanego dep. Hagenauer, puncerunek i różne pobory dep. Ingram, subwencye funduszom indemnizacyjnym dep. Kaisersfeld, monopol soli Kirchmayer, taryfy, loterya i inne pobory dep. Kuziemski, stempel Simonowicz, subwencye przedsiębiorstwom przemysłowym dep. Skene, władze kontrolujące dep. Stamm, fabryki eraryalne dep. Stefens, cła dep. Szabel, górnictwo i mennica dep. Teutsch, procenta od długu państwa dep. Winterstein, dług Królestwa lombardoweneckiego dep. Wohlwend, podatki stałe dep. Wurzbach.

*(Przemycanie broni w wenecyańskiem.)* O skonfiskowaniu dwóch wozów z bronią donosi *Gazzeta di Venezia* następujące szczegóły.

D. 24. z. m. dwa wozy z sianem eskortowane przez pięciu ludzi a przybywające z Reggiolo przechodziły granicę pod Moglia di Gonzaga.

Komendant posterunku żandarmeryi felwebel Borellini powziął podejrzenie, że pod sianem mogą być ukryte inne przedmiota, i w towarzystwie żandarma Damiani zatrzymał wozy pod Zaita. Szybka rewizya umocniła go w podejrzeniu, kazał więc odprowadzić wozy do Mantui wraz z ludźmi tymże towarzyszącym. Tam przekonano się, że pod sianem były ukryte 30 pak z 150 nowemi strzelbami z fabryki Glisenti w Brescii, tyleż bagnetów z pochwami, rzemieniami, patrontaszami, przeszło 3000 nabojów z kapslami i 46 koszul czerwonych.

Z rozporządzenia Jego Excelencyi pana Namiestnika, c. k. delegat prowincyonalny w obecności całego Mantuańskiego korpusu żandarmeryi, wręczył komendantowi posterunku Borelliniemu 200 złr., a żandarmowi Damianiemu 50 złr. w uznaniu ich gorliwości i pilności.

## Włochy.

*(Różne wiadomości.)* Do *Jener. Kor. austr.* piszą z Turynu pod dniem 26. listopada, iż tak zwany komitet centralny wenecki, który miał filie po wszystkich większych miastach włoskich, w zupełnem znajduje się rozprężeniu. Niedawno część tego komitetu pod wpływem rządowym zostająca, w dzienniku *Opinione* wystąpiła z oświadczeniem, iż chociaż w zasadzie zgadza się z tendencyą wywołania insurekcyi w Weneckiem, jednak jest przeciwko wszelkim krokom w tym kierunku dopóty, dopóki rząd Króla Wiktora Emanuela nie stanie na czele całego ruchu. Prawie jednocześnie rząd nakazał ostre środki przeciwko nowym napadom na Friaul, a nastąpić to miało, jak mówią, na wniosek jednego z przywódzców komitetu weneckiego. Spowodowało to radykalniejszych członków komitetu do wzięcia dymisyi, przyczem nie obeszło się bez obelg na umiarkowańszych członków, którzy z rządem trzymają. Dla władz piemonckich było nader pożądane takie samobójstwo korporacyi, która przez brak taktu wiele im kłopotów przysparzała. Mówią teraz, iż rząd sam zabierze się do takiego urządzenia komitetu weneckiego, iżby z niego powolne we wszystkiem mógł mieć narzędzie.

## Królestwo Polskie.

**Warszawa,** 30. listopada. *(Zamknięcie klasztorów.)* *Dziennik Warsz.* pisze: Możemy dziś podać niektóre szczegóły co do wprowadzenia w wykonanie najwyższego ukazu z dnia 27. października (8. listopada) w Warszawie i najbliższych jej okolicach.

W Warszawie postanowione było zniesienie siedmiu klasztorów, a mianowicie zniesienie jednego na zasadzie 1. art. ukazu, z powodu małej liczby zakonników, i zamknięcie sześciu za udział w politycznych nieporządkach. Wykonanie tej sprawy poruczone było następującym osobom w następujących klasztorach: 1) Kapucynów, jenerał-majorowi hrabiemu Oppermann, wraz z zostającym przy komitecie urządzającym radzcą kolegialnym Mironeckim i szefem bióra rady głównej opiekuńczej Flisem. 2) Zgromadzenia Misyonarzy, flgiel-adjutantowi pułkownikowi Annenkowowi, dyrektorowi kancelaryi komisyi spraw wewnętrznych i duchownych Leontjewowi i wice-dyrektorowi wydziału wyznań tejże komisyi Radoszewskiemu. 3) Augustyanów, pułkownikowi baronowi Medem, dyrektorowi wydziału przemysłu w komisyi spraw wewnętrznych i duchownych Nienarokomowowi i referentowi wydziału wyznań tejże komisyi Kamińskiemu. 4) Bernardynów, pułkownikowi Anuczynowi, dyrektorowi wydziału wyznań w komisyi spraw wewnętrznych i duchownych Krzyżanowskiemu i urzędnikowi do szczególnych poruczeń przy jeneral - policmajstrze Kochanowskiemu. 5) Karmelitów bosych, pułkownikowi księciu Imeretyńskiemu, zostającemu przy komitecie urządzającym radzcy stanu Draszusowowi i referentowi w kancelaryi komisyi spraw wewnętrznych i duchownych Żarnowskiemu. 6) Dominikanów, pułkownikowi Mirkowiczowi, urzędnikowi do szczególnych poruczeń przy dyrektorze głównym spraw wewnętrznych i duchownych Andrejewowi i zostającemu przy komitecie urządzającym Kaszyrinowi. 7) Trynitarzy, pułkownikowi Żurawlewowi, zarządzającemu sprawami unickiemi w komisyi spraw wewnętrznych i duchownych Sidorowskiemu i urzędnikowi do szczególnych poruczeń przy ministrze sekretarzu stanu Królestwa Polskiego radzcy stanu Ludogowskiemu. Oprócz tego do wsi Czerniakowa koło Warszawy, dla zamknięcia klasztoru Bernardynów, wysłani zostali pułkownik Hatzfeld i urzędnik kancelaryi komisyi spraw wewnętrznych i duchownych Kalinowski. Z liczby wyżej wspomnionych urzędników cywilnych kilku było katolików.

Utworzone w ten sposób komisye, przybywszy do wyznaczonych im klasztorów, przeczytały w obec zebranych zakonników ukaz, a potem zaproponowały im aby oświadczyli, czy pragną przenieść się do innych klasztorów odpowiednich zakonów, czy też udać się stosownie do §. 11 dodatkowych przepisów, zagranicę, z pensyą po 150 rsr. rocznie. Na to ostatnie zgodziło się, na podziw, dotąd bardzo nie wielu.

Ponieważ zamykając niektóre klasztory, rząd nie miał wcale na celu zamknąć i znajdujące się przy nich kościoły, przeto dla odbywania w nich nabożeństwa, pozostawiono w nich z liczby zakonników po jednemu, po dwóch, a nawet i po trzech księży, za zgodą z przełożonymi. Im oddano według opisu majątek kościelny, cele zaś zakonników zostały opieczetowane do mającego być oddzielnego rozpatrzenia. W podobny sposób zrobiono wyjątek na korzyść tych z członków zgromadzenia Misyonarzy, którzy są nauczycielami przy seminaryum Misyonarzy, lub pobieraja w niem nauki. Pozostawiono także kleryków słuchających nauk w tutejszej akademii.

Podają nam za rzecz pewną, iż w niektórych klasztorach mianowicie: Dominikanów, Karmelitów i Augustyanów, ukaz był wysłuchany z uwagą i spokojnością. Wyznaczonym do wysłania osobom dany był pewien czas do przysposobienia się w drogę, poczem odwiezione zostały najętymi w tym celu omnibusami na stacye kolei żelaznych, oprócz Kapucynów i Trynitarzy wysłanych po szosie Zakroczymskiem.

W podobny sposób musiało odbyć się zamknięcie i zniesienie niektórych klasztorów męzkich w innych miejscowościach Królestwa, razem 100, z których 39 z powodu ich udziału w politycznych nieporządkach, a 71 z powodu zbyt małej liczby, na zasadzie przepisów kanonicznych, o czem z niektórych miejsc otrzymano wiadomości telegraficzne.

O dalszym biegu tej ważnej pod każdym względem sprawy, w właściwym czasie będziemy zawiadamiali naszych czytelników.

*(Ukaz cesarski względem klasztorów.)* Wydany w sprawie zamknięcia klasztorów ukaz cesarski jest następującej osnowy:

Z Bożej łaski My Alexander II. Cesarz i samowładzca wszech Rosyi, Król Polski, Wielki książę finlandzki, etc., etc., etc.

Zachowując tradycye najdostojniejszych przodków Naszych, i idąc za szczerem wskazaniem Naszego serca, mieliśmy zawsze pod Naszą ochroną legalne prawa i nietykalność religii, wyznawanych przez Naszych wiernych poddanych. W tym razie Nami tylko powodowały te niezmienne prawidła tolerancyi, które stanowią jedną z najgłówniejszych zasad ojczystego prawodawstwa i nierozdzielnie łączą się z gruntownemi historycznemi podaniami prawosławnego kościoła i narodu ruskiego.

Jakoż i w Królestwie Polskiem, gdzie większość mieszkańców należy do kościoła rzymsko-katolickiego, mieliśmy szczególną pieczołowitość o dobrym stanie tego kościoła, zachowując wszystkie jego urządzenia, jak one się utworzyły samobytnie w dawniejszych czasach.

W 1861 i 1862 r., darując mieszkańcom Królestwa różne prawa i prerogatywy, rozciągnęliśmy one i na duchowieństwo rzymsko-katolickie i razem oddaliśmy jego potrzeby pod opiekę szczególnego wyższego zarządu, który był złożony z osób niewątpliwie oddanych interesom rzymsko-katolickiego kościoła.

Z tym większym smutkiem widzieliśmy, że w czasie zaburzeń, które za tem wynikły w Królestwie, część duchowieństwa rzymsko-katolickiego nie okazała się wierna ani obowiązkowi pasterskiemu, ani obowiązkowi poddanych. Zakonnicy nawet, niebacząc na przykazania ewanelii i pogardzając dobrowolnie złożonymi przed ołtarzem ślubami zakonnymi, pobudzali do przelewu krwi, poduszczali do morderstw, profanowali mury klasztorne, odbierając w nich świętokradzkie przysięgi na spełnienie zbrodni, a niektórzy

wchodzili sami w szeregi buntowników i broczyli swe ręce we krwi ofiar niewinnych.

Jakkolwiek boleśne są sercu Naszemu te opłakane wypadki, wstrząsające same podstawy religijnego i moralnego bytu powierzonego Nam przez Najwyższą Opatrzność narodu, nie zmniejszają wszelako one dawnych dążeń Naszych do dobrego urządzenia kościoła i duchowieństwa rzymsko-katolickiego w Królestwie Polskiem. W tych zamiarach rozkazaliśmy komitetowi urządzającemu ułożyć i przedstawić Nam projekt etatów, które by zupełnie zabezpieczyły materyalny byt parafialnego duchowieństwa rzymsko-katolickiego, azeby nietylko zrównać, o ile możności niejednakowość pożytków, dostarczanych z beneficyów członkom tegoż duchowieństwa, ale i w szczególności polepszyć położenie tych plebanów, którzy obecnie, z powodu nader małych lub niepewnych dochodów, najbardziej ograniczone mają środki.

Lecz w tym samym czasie, ciężkie doświadczenie tylko co upłynionych dni zmusza Nas do przedsięwzięcia skutecznych środków w celu ochronienia społeczeństwa od powtórzenia się wypadków podobnych tym, jakiemi stan zakonny w Królestwie oznamionował udział swój w ostatnim rokoszu. Przekonaliśmy się o niemożności zostawienia nadal klasztorów w tem wyłącznem położeniu, jakie im pozostawiało się dotąd przez szczególną powolność rządu, gdy tymczasem w większej części państw rzymsko-katolickich w Europie dawno już przedsięwzięto środki do poddania zakonników pod ogólną zwierzchność dyecezyalną, do zniesienia klasztorów, niemających oznaczonej ustawami kanonicznemi liczby zakonników, lub tych które objawiły dążenie szkodliwe, i do oddania w administracyę rządową majątków klasztornych, zarząd którymi odrywa duchowieństwo od jego prawdziwego powołania. Znajdując, że i w Królestwie Polskiem podobne środki są niezbędne dla przywrócenia rozprężonego w klasztorach rzymko-katolickich porządku, rozkazaliśmy ustanowić w Warszawie osobną komisyą o klasztorach, z osób częścią przez Nas bezpośrednio, częścią przez Namiestnika Naszego powołanych. Komisya ta troskliwie rozpatrzyła kwestyę: które mianowicie klasztory podlegają zniesieniu z powodu małej w nich liczby zakonników, tudzież wykryła udział, jaki brały oddzielne klasztory w działaniach ostatniego rokoszu.

Rozpatrzywszy przedstawiony Nam przez Namiestnika Naszego raport tej komisyi i wysłuchawszy jego wnioski w tym względzie, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Klasztory rzymsko-katolickie męzkie i żeńskie w Królestwie Polskiem, w których nie znajduje się oznaczona przepisami kanonicznymi liczba osób stanu zakonnego, a mianowicie w których stale przebywa mniej jak ośm zakonników lub zakonnic, podlegają niezwłocznemu zniesieniu, jako pozbawione środków dla utrzymania porządku i karności między osobami stanu zakonnego.

Art. 2. Niezawiśle od tego, podlegają niezwłocznemu zamknięciu wszystkie te klasztory rzymsko-katolickie w Królestwie Polskiem, które brały jawny i udowodniony udział w buntowniczych działaniach przeciwko rządowi.

Art. 3. Dokładny sposób określenia oznaczonej w artykule 1. liczby osób stanu zakonnego w każdym klasztorze, tudzież te przypadki, w których klasztory, na mocy artykułu 2go, podlegają zamknięciu, określone są w osobnych, dołączonych do niniejszego ukazu, przepisach.

Art. 4. Osobom stanu zakonnego, należącym do składu tych klasztorów rzymsko-katolickich, które na zasadzie przepisów niniejszego ukazu, podlegają zniesieniu lub zamknięciu, pozostawia się, albo prowadzić i nadal życie zakonne wedle reguły swego zakonu w innych klasztorach Królestwa Polskiego, którym w takim razie naznacza się od rządu dla tych osób dodatkowe wsparcie, lub udać się za granicę dla przebywania tam nazawsze, z otrzymaniem wsparcia na wydatki podróży i corocznej pensyi.

Art. 5. Od korzystania z ulg, wskazanych w artykule 4, wyłączają się te z pomiędzy osób stanu zakonnego, które okażą się winnemi w przestępstwach i buntownych czynach. Z temi osobami ma być postąpiono na zasadzie egzystujących praw i postanowień.

Art. 6. Nowicyuszom i innym sobom, należącym do składu klasztorów zniesionych lub zamkniętych, którzy nie czynili uroczystych ślubów zakonnych, dozwala się opuścić klasztory i wybrać inny rodzaj życia. Jeżeli zaś chcą kontynuować nowicyat w innym klasztorze, wtedy oni zostaną przeznaczeni do pozostałych klasztorów, lecz na utrzymanie ich nie wydaje się osobnego pieniężnego wsparcia.

Art. 7. Na wszystkie władze wkłada się obowiązek przedsięwziąć zależące od nich środki, ażeby przy zniesieniu i zamknięciu klasztorów, na zasadach powyżej wyszczególnionych, nabożeństwo w kościołach znajdujących się przy nich nie ustawało.

Art. 8. Kościoły wskazane w powyższym artykule po poprzedniem zabezpieczeniu i urządzeniu ich, na zasadzie artykułów 16 do 22 przepisów dołączonych do niniejszego ukazu, przechodzą pod jurisdykcyę zwierzchności dyecezyalnej.

Art. 9. Kościoły, należące do takich klasztorów podlegających zamknięciu lub zniesieniu, do których należały parafie, pozostają tak samo parafialnymi po zamknięciu lub zniesieniu samych klasztorów. (Ciąg dalszy nastąpi.)

## Turcya.

(*Różne wiadomości.*) Z Belgradu donoszą pod dniem 21. listopada, iż po dwuletnich targach przyszło do ustanowienia sumy, którą rząd serbski zapłacić ma za domy tureckie w mieście położone. Po strąceniu szkód przez bombardowanie zdziałanych, rząd serbski zapłacić ma Turkom 800.000 piastrów, czyli 40.000 dukatów. Nie wiedzą jednak, zkąd rząd serbski pieniądze te wziąść ma. Spodziewa się on, iż ją zbierze z sprzedaży domów dawniej tureckich, lecz nikt tu domów nabywać nie chce, widząc paszcze dział tureckich z twierdzy na miasto skierowane. Rząd serbski żąda usunięcia dział przynajmniej od strony miasta, i rozpoczął w tym względzie negocyacye w Konstantynopolu. Odpowiedzi Porty ottomańskiej wyglądają w Belgradzie z wielką niecierpliwością.

Z Konstantynopola donoszą, iż Czerkiesi i Tatarzy, którzy do państw tureckich emigrowali, wystawieni są na okropną nędzę. Rząd turecki nie wiele dla nich uczynić może, będąc sam w wielkich finansowych kłopotach. Wielu z nędzy umiera, wielu puściło się na rozbójnictwo. W ogóle rozbójnictwo wzrosło niezmiernie w ostatnich czasach. Rozbójnicy są po wielkiej części zbiegami przed rekrutacyą; są bandy rozbójnicze do 80 ludzi liczące, które całe okolice łupią i rabują. Wojsko przeciwko nich wysłane dotąd nic wskórać nie mogło.

## Kronika.

(Pożar) Dnia 6go z. m. wybuchł pożar na folwarku dworskim w Bednarówce, w powiecie delatyńskim, i zniszczył stodołę z całym tegorocznym plonem i stajnie z trzema końmi i czterema krowami. Ogień miał być podłożony.

(Nieszczęsny wypadek.) Czternastoletni Jaśko D. ze Lwowa, wychowywany w Nawaryi kosztem tutejszego zakładu podrzutków, a następnie służący za pasterza w Rudnie, zranił się dnia 22go z. m. o kierat tak mocno w głowę, że w skutek tego umarł.

(Zabójstwo.) Wasyl Wasimiuk, wyrobnik z Porzyca, w powiecie grodeckim, zabity został na gościńcu dnia 23go z. m. przez dwóch włościan z tejże wsi podburzonych przez jego brata.

(Oświata w Finlandyi.) „Finl. Allm. Tidn.“ podaje następujące wiadomości o ruchu umysłowym w Finlandyi: W całym kraju techniczne szkoły realne w ciągu ubiegłego roku szkolnego liczyły uczniów: w Helsingforsie 61, w Abo 43 i w Wazie 27, czyli razem 131 uczniów. W uniwersytecie Helsingforskim słuchało kursów na wydziale: teologicznym 36, prawnym 107, medycznym 37, historyczno-filologicznym 118, fizyko-matematycznym 106, razem 404 studentów. Taż sama gazeta podaje wiadomość porównawczą o liczbie prenumeratorów różnych pism w Finlandyi, w ciągu ostatnich lat piętnastu — i tak: w roku 1849 poczta rozsyłała 4518 egzemplarzy pism krajowych; 349 egzemplarzy gazet rosyjskich, lub zagranicznych, przez Petersburg wypisywanych i 748 egzemplarzy gazet szwedzkich, duńskich i norwegskich. W r. 1853 pism krajowych 5631 egzemplarzy; rosyjskich i zagranicznych 336; skandynawskich 495. W r. 1863 cyfry te tak się przedstawiają: krajowych 18.919; rosyjskich i zagranicznych 642; skandynawskich 1311 egzemplarzy. Poczta za rozsyłkę gazet otrzymała w 1853 roku 18.855 rs., a w 1863 roku 42.817 rs.

## Gospodarstwo, przemysł i handel.

**Wadowice,** 20. listopada. W I. połowie z. m. były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów na targach w obwodzie Wadowickim.

| | Miejsce targu: | | | | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | Andrychów | | Oświęcim | | Wadowice | | Biała | | Myślenice | | Kenty | |
| | zr. | cen. | zr. | cen. | zr. | cen. | zr. | cen. | zr. | cen. | zr. | cen. |
| | walutą austryacką | | | | | | | | | | | |
| Mec pszenicy . . . | 3 | 60 | 3 | 50 | 3 | 42 | 4 | . | 4 | 35 | . | . |
| „ żyta . | 2 | 80 | 2 | 50 | 2 | 60 | 2 | 34 | 2 | 75 | 2 | 80 |
| „ jęczmienia . | 2 | 30 | 2 | 15 | . | . | 2 | 33 | 2 | 50 | 2 | 20 |
| „ owsa . . . | 1 | 40 | 1 | 35 | 1 | 25 | 1 | 31 | 1 | 50 | 1 | 22 |
| „ hreczki . . | . | . | 2 | 50 | . | . | 4 | . | . | . | . | . |
| „ kukurudzy . | . | . | 4 | 25 | . | . | 4 | . | . | . | . | . |
| „ ziemniaków . | 1 | 10 | . | 80 | 1 | . | 1 | 20 | 1 | 40 | 1 | 15 |
| Cetnar siana . . . | 1 | . | 1 | 50 | . | 90 | 1 | 15 | 1 | 50 | 1 | . |
| „ wełny . . . . | . | . | . | . | . | . | . | . | . | . | . | . |
| „ nasienia koniczu | . | . | 21 | 50 | . | . | . | . | . | . | . | . |
| Sąg drzewa twardego | 5 | . | 7 | . | 6 | . | 7 | . | 7 | 40 | 6 | . |
| „ „ miękkiego | 4 | . | 5 | 10 | 4 | . | 4 | 60 | 4 | 15 | 4 | 32 |
| Funt mięsa wołowego | . | 14 | . | 15 | . | 16 | . | 18 | . | 12 | . | 15 |
| Mas okowity . . . | . | . | . | 40 | 1 | 10 | . | 60 | . | . | 1 | 20 |

## Ostatnia poczta.

**Tryest,** 1. grudnia. Parostatek „Brasilian“ odpłynął dziś w południe z 1100 ochotnikami mexykańskimi.

**Londyn,** 1. grudnia. Lord Russell odpowiedział na manifest południowych stanów amerykańskich, że Anglia ubolewa nad wojną, ale jak dotąd zachowywać będzie ścisłą neutralność.

**Berlin,** 1. grudnia. *Nordd. Allg. Ztg.* otrzymała następujące zawiadomienie: Rząd saski nie odpowiedział dotąd na wezwanie Prus względem usunięcia wojsk exekucyjnych. Nim Prusy przy-

stąpią same do przeprowadzenia praw swoich, uważały one wprzód za obowiązek podać sposobność związkowi, ażeby spiesznem powzięciem uchwały skłonić rząd saski do wypełnienia postanowień traktatu związkowego. Przypuszczając, że przekraczająca 24 godzin zwłoka z odpowiedzią równa się odrzuceniu żądania Prus, może rząd pruski użalić się na dzisiejszem posiedzeniu sejmu związkowego na opór Saxonii. Ponieważ rząd austryacki podziela zdanie Prus, że exekucya skończyła się i wojska związkowe powinny ustąpić, tedy być może, że rezultat ten da się osiągnąć w formie spólnego prusko-austryackiego wniosku na sejmie związkowym. Jest tedy wielka nadzieja, że powzięte będą spiesznie takie uchwały związkowe, które zdołają zapobiedz wszelkim dalszym sporom z prawdziwem zadowoleniem Prus.

Drezno, 1. grudnia. *Dresdner Journal* zapewnia, że na uprzejmą prośbę Prus względem ewakuacyi Księstw odpowiedziała Saxonia z powołaniem się na wniosek saski u związku w ten sposób, że jak się rozumie samo przez się, podda się ona natychmiast każdej uchwale większości zgromadzenia związkowego, ale samowolnie działać nie będzie.

Frankfurt, 1. grudnia. Na dzisiejszem posiedzeniu sejmu związkowego przedłożyły Austrya i Prusy spólny wniosek względem zakończenia czynności exekucyjnej i odwołania wojsk saskich i hanowerskich. Głosowanie nad nim nastąpi na najbliższem posiedzeniu.

Hanower, 30. listopada. Rząd ma być tego zdania, że rządy exekucyjne obowiązane są teraz zawiesić niezwłocznie wszelkie środki exekucyjne i oznajmić to zgromadzeniu związkowemu. O uchwale związkowej, względem zniesienia exekucyi nie ma mowy wcale. Rząd hanowerski wypełni spiesznie swój obowiązek. Kwestya sukcesyjna wymaga osobnego załatwienia.

Odessa, 30. listopada. W dniach 28. i 29. t. m. srożyła się na Czarnem morzu okropne burze. Cztery okrętów greckich rozbiło się pod Warną; dwa austryackie okręta były pod Suliną w niebezpieczeństwie.

## Przyjechali do Lwowa.

Dnia 2. grudnia.

Hotel George: PP. Niezabitowski Włod., z Uhrzec. — Rubczyński Alf., ze Stanina. — Hr. Mier Felix, z Radziechowa. — Hr. Badyni Wład., z Sorotkowa. — Elsedy Edw. i Füressery Michał, z Zemplina.

Hotel europejski: Pierzchała Ign., z Uszkowic.
Hotel Langa: Kinsberg Mac., z Skorodna.
Hotel angielski: Wartarasiewicz Alex., z Szwejkowa.

## Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 2. grudnia.

PP.: Pajączkowski Józef, do Pieczogór. — Słonecki Zeno, do Jarowiec.

## TEATR.

*Dziś* teatr niemiecki: **„Adrienne Lecouvreur"**, dramat w 5 aktach z franc. Czwarty występ gościnny pani Lilli Bulyovskiej z Drezna, piąty występ gościnny p. A. Dresslera z Rygi. Na dochód pani Lilli Bulyovskiej.

*Jutro* teatr polski: **„Nędznicy"**, dramat w 5 aktach a 14 odsłonach podług romansu W. Hugo.

## Kurs lwowski.

| Dnia 2. grudnia | | gotówką zł. | gotówką c. | towarem zł. | towarem c. |
|---|---|---|---|---|---|
| Dukat holenderski | wal. austr. | 5 | 51 | 5 | 55 |
| Dukat cesarski | „ „ | 5 | 54 | 5 | 59 |
| Półimperyał zł. rosyjski | „ „ | 9 | 56 | 9 | 69 |
| Rubel srebrny rosyjski | „ „ | 1 | 82 | 1 | 85 |
| „ papierowy rosyjski | „ „ | 1 | 47 | 1 | 48 |
| Talar pruski | „ „ | 1 | 73 | 1 | 75 |
| Polski kurant i pięciozłotówka | „ „ | — | — | — | — |
| Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł. | bez kuponów | 73 | 88 | 74 | 55 |
| „ „ „ m. k. za 100 zł. | bez kuponów | 77 | 58 | 78 | 24 |
| Galicyjskie obligacye indemnizacyjne | bez kuponów | 72 | 92 | 73 | 53 |
| 5% Pożyczka narodowa | bez kuponów | 79 | 07 | 79 | 62 |
| Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika | bez kuponów | 233 | 17 | 235 | 67 |

## Telegrafowany kurs wiedeński.

| Dnia 2. grudnia. | złr. | kr. |
|---|---|---|
| 5% Metaliki | 70 | 85 |
| 5% pożyczka narodowa | 79 | 50 |
| Losy z 1860 roku | 93 | 50 |
| Akcye banku wiedeńskiego | 780 | — |
| „ „ kredytowego | 176 | 90 |
| Londyn, 10 funtów szterlingów | 116 | 60 |
| Srebro | 116 | — |
| Dukat pojedyńczy | 5 | 58 |

## Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 30. listopada.

**1. Dług publiczny.** (Za 100 zł.)

| A. Państwa. | pien. | towar. |
|---|---|---|
| W austr. wal. po 5% | 66 30 | 66.40 |
| „ „ bez kuponów zwrotny po 5% | 97.90 | 98.10 |
| Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5% | 79.70 | 79.80 |
| od kwiet. do paźd. po 5% | 79.65 | 79.75 |
| Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach | 86.75 | 87.— |
| Z r. 1851 ser. B. po 5% | —.— | —.— |
| Metaliki po 5% | 71.— | 71.10 |
| Metaliki z proc. od maja do listopada po 5% | 71.15 | 71 25 |
| dtto. po 4½% | 62 25 | 62.75 |
| dtto. „ 4% | 55.25 | 55.75 |
| dtto. „ 3% | 41.50 | 42.— |
| dtto. „ 2½% | 35.— | 36.50 |
| dtto. „ 1% | 13.80 | 14.— |
| Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy | 155.50 | 156.— |
| Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów | 149.50 | 150.50 |
| Przez. do wyl. z r. 1854 | 89.— | 89.50 |
| Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł. | 93.90 | 94.— |
| Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł. | 95.60 | 95.80 |
| Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr. | 83.— | 83.20 |
| Renty Como po 42 lir. aust. | 19.50 | 20.— |
| Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5% | 66 50 | 67.25 |
| „ „ „ 4½% | 62.— | 62.50 |
| „ „ „ 4% | 55.25 | 55.50 |
| „ „ „ 3½% | 48.— | 48.50 |
| Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3% | —.— | —.— |
| „ „ „ 2½% | 56.— | 58.— |
| „ „ „ 2¼% | 49.— | 51.— |
| „ „ „ 2% | 44.— | 46.— |
| „ „ „ 1¾% | 39.— | 40.— |
| dtto. z procent. za granicą „ 5% | 71.50 | 72.— |
| „ „ „ 4½% | 67.25 | 67.75 |
| „ „ „ 4% | 60.— | 60.50 |

| B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł. | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Niższej Austryi | 90.50 | 90.75 |
| Wyż. Aust. | 89.50 | 90.50 |
| Salcburg | 90.— | 90.50 |
| Czech | 93.— | 93.50 |
| Morawii | 91.50 | 92.— |
| Szlaska | 89.— | 90.— |
| Styryi | 90.50 | 91.— |
| Tyrolu | —.— | —.— |

| Obl. ind. po 5proc. za 100 zł. | pien. | towar |
|---|---|---|
| Kar., Krainy i Wyb. | 88.50 | 90.— |
| Węgier | 73 25 | 74.— |
| Banatu Tem. | 72.50 | 73.— |
| Kroacyi i Slawonii | 75.25 | 75.75 |
| Galicyi | 73.25 | 74.— |
| Siedmiogrodu | 71.25 | 71.75 |
| Bukowina | 71.25 | 71.75 |
| Z klauzulą wylos. w r. 1867 | 71.50 | 72.— |
| Banat Temesz. | 70.25 | 70.40 |
| Lomb. wen. poż. z r. 1859 | 96.— | 96.50 |
| Dług Tyrolu po 5% | —.— | —.— |
| „ „ 4% | 57.— | 57.50 |
| „ „ 3½% | —.— | —.— |
| Dług Salcburga „ 3% | 57.— | 57.50 |
| „ „ 2½% | —.— | —.— |
| Dług Krainy „ 2% | 28.25 | 28.75 |
| „ „ 1¾% | —.— | —.— |

**2. Stan oblig. domestykaln.**

| | pien. | towar |
|---|---|---|
| Po 3% za 100 zł. | 26.50 | 27.50 |
| „ 2½% „ 100 „ | 22.50 | 23.— |
| „ 2¼% „ 100 „ | 20.— | 20.50 |
| „ 2% „ 100 „ | 18.— | 18.50 |
| „ 1¾% „ 100 „ | 15.75 | 16.25 |

**3. Akcye.** (Za sztukę.)

| | pien. | towar |
|---|---|---|
| Banku narodowego | 781.— | 783.— |
| Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a. | 176.80 | 177.— |
| Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł. | 589.— | 591.— |
| Półn. kol. po 1000 zł. m. k. | 1888.— | 1890.— |
| Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr. | 204.80 | 205 — |
| Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw. | 136.— | 136.50 |
| Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k. | 119.50 | 120.— |
| Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty | 147.— | 147.— |
| Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%) | 236.— | 237.— |
| Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw. | 235.— | 235.25 |
| Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k. | —.— | —.— |
| dtto II. emis. po 200zł. m. k. | —.— | —.— |
| Kolej Bustebradzka po 500 zł. m. k. | 710.— | 715.— |
| Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k. | 250.— | 256.— |
| Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw. | 195.— | 200.— |
| Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a. | 151.— | 153.— |
| Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. | 448.— | 450.— |
| Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k. | 230.— | 232.— |
| Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k. | 350.— | 355.— |
| Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a. | 400.— | 410.— |
| Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a. | 270.— | 273.— |
| Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a. | 166.— | 166.50 |
| Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30% | 82.— | 82.50 |
| Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 25% | 46.75 | 47.25 |

**4. Listy zastawne.** (za 100 zł.)

| | pien. | towar |
|---|---|---|
| Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5% | —.— | —.— |
| 10let. „ 1857 po 5% | 102.— | 102.50 |
| przeznaczone do los. po 5% | 93.25 | 93.50 |
| Banku narod. w w. a. na 12 m. 5% | —.— | —.— |
| przezn. do losowania po 5% | 89.25 | 89 50 |
| Gal. Tow. kred. w w. a. po 4% | 73.75 | 74.25 |
| Węgier. Towar. ziemskie po 5% | 82.— | 83.— |

**5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.**

| | pien. | towar |
|---|---|---|
| Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k. | 98.50 | 99.— |
| detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a. | 87.50 | 88.— |
| Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust. | 81.50 | 82.— |
| Tow. austr. kol. państwa po 500 fr. | 116.— | 116.50 |
| Kol. Lomb. wen. po 500 fr. | 114.— | 114.25 |
| Kol. półn. po 100 zł. m. k. | 92.25 | 92.75 |
| Kol. półn. po 100 zł. w. a. | 88.75 | 89.25 |
| Kol. Glogn. po 100 zł. m. k. | 79.— | 80.— |
| Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k. | 95.50 | 96.— |
| Lloyda za 100 zł. | 91.50 | 92.— |
| Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł. | 91.50 | 92.— |
| Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł. | 76.— | 77.— |
| Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł. | 98.— | 98.50 |

**6. Losy.** (za sztukę.)

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. | 127.— | 127.25 |
| Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k. | 84.— | 84.50 |
| Poż. Trye. po 100 zł. m. k. | 107.— | 108.— |
| „ „ po 50 zł. m. k. | 48.25 | 48.75 |
| Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a. | 26.— | 27.— |
| Esterhazego po 40 zł. m. k. | 108.— | 110.— |
| Salma „ 40 „ „ | 31.75 | 32.25 |
| Palfiego „ 40 „ „ | 28.50 | 29.— |
| Clarego „ 40 „ „ | 27.75 | 28.25 |
| St. Genois „ 40 „ „ | 28.50 | 29.— |
| Windischgrätza 20 zł. „ | 18.— | 18.25 |
| Waldsteina 20 „ | 18.76 | 19.25 |
| Keglevicha 10 „ | 14 — | 14 50 |
| Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa | 11.80 | 12.— |

**Weksle.** (Na 3 miesiące.)

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Amsterdam za 100 zł. hol. | —.— | —.— |
| Augsburg za 100 zł. w. p. n. | 98.10 | 98.10 |
| Berlin za 100 tal. | —.— | —.— |
| Wrocław za 100 tal. | —.— | —.— |
| Frankfurt za 100zł. w. p.-n. | 98.25 | 98 25 |
| Genua za 100 lir. piem. | —.— | —.— |
| Hamburg za 100 M. B. | 87 50 | 87 60 |
| Lipsk za 100 tal. | —.— | —.— |
| Liwurna za 100 lir. tosk. | —.— | —.— |
| Londyn za 10 ft. szt. | 116 35 | 116 55 |
| Lugdun za 100 fr. | —.— | —.— |
| Medyolan za 100 lir. wł. | 46 — | 46.— |
| Marsylia za 100 fr. | 46 25 | 46 30 |
| Paryż za 100 fr. | 46 30 | 46 35 |
| Praga za 100 zł. w. a. | —.— | —.— |
| Tryest za 100 zł. w. a. | —.— | —.— |
| Wenecya za 100zł. w. a. | —.— | —.— |
| (31 dni po okazaniu.) | | |
| Bukareszt za 100 piast. woł. | —.— | —.— |
| Konstantynopol za 100 piast. tur. | | —.— |

**Kurs złota.**

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| Dukaty ces. men. | 5.58½ | 5.59½ |
| dtto. pełnej wagi | 5.58½ | 5 59½ |
| Korona | 16.05 | 16 10 |
| 20frankówka | 9 38 | 9.39 |
| Rosyjski imperyał | 9 62 | 9.65 |
| Talar związkowy | 1.74½ | 1.75 |
| Srebro | 116 25 | 116.75 |

Kurs korony w c. k. kasach 13zł. 50c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.** — *Z c. k. galic. drukarni rządowej.*